

Ó Krisztusfő, te zúzott

Gerhardt Pál, 1607–1676

Hassler H. L., 1601 – Bach J. S.

F#m D E A F#m Hm⁶ C#⁷ F#m

1. Ó Krisztus-fő, te zú-zott, Te vé-res szen - ve - dő,
Te tö - vis-ko-szo - rú-zott, Ki - gúnyolt, drá - ga fő,

E Hm⁶ A F#m D E⁷ A

Ki szépség tük-re vol - tál, É - kes, csodás, re - mek,

C#⁷/eis F#m D C# Hm E A

De most meg-csú-fo - lód - tál: Szent fő, köszön-te - lek!

2. Ékességed, te drága, Melytől máskor szepeg *∴*: Világ hatalmassága, Köpés mocskolta meg. Milyen halványra váltál! Szemed fényét, amely Szebb volt minden sugárnál, Ki rútitotta el?

3. Mind, ami kín s ütés ért, Magam hoztam Reád, *∴*: Uram, e szenvedésért Lelkemben ég a vád. Feddő szót érdemelve Itt állok én, szegény, S kérlek, lelked kegyelme Sugározzék felém.

4. Itt állok – ó, ne vess meg – A gyötrelmek helyén, *∴*: Amíg ki nem hül tested El nem mozdulok én. S ha életed kilobban, Alácsuklik fejed, Ölemben és karomban Lesz nyugtató helyed.

5. Ó, légy érette áldott, Jézus, Egyetlenem, *∴*: Hogy szörnyű kínhalálod Nagy jót akar velem. Add, hogy hódolva híven Tőled ne térjek el, S ha hűlni kezd a szívem, Benned pihenjek el.

6. Mellőlem el ne távozz, Ha majd én távozzom, *∴*: A kínban, mit halál hoz, Állj mellém, Jézusom. Ha lelkem félve reszket, S rettent a meghalás, Nagy kínod és keresztet Legyen vigasztalás.

7. Légy pajzsom és reményem, Ha kétség látogat, *∴*: Véssem szívembe mélyen Kereszthalálotat. Rád nézsek, Rád szünetlen, S ha majd szívem megáll, Öleljen át a lelkem – Így halni: jó halál.